

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XLI. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

apud serenissimos Principes amorem. Verum ille nihil sibi honoris arrogans, sed & totum Deo adscribens, cum suis Religiosis, ita vixit, non ut Dominus, sed ut illorum omnium, in procurando necessaria minister, in elargiendo ut Pater, omnibus revera omnia factus, ita tamen ut ab omnibus non minus timeretur quam amaretur; etsi ad correctionem, non tam strenuitas & rigor valeret, quam exemplum, cujus contuitu, nemo non quidquid in se vitiosum esset, & deprehenderet facile, & in seipso confunderetur. Ita præstitit felicissimo, dum vixit, Cænobio, & felicitatem etiam successoribus reliquit, præter nummorum sufficientiam, etiam omnia optimè constituta, & mortem facile ex annis & defectu virium prævidens suam, ad eandem sese etsi tota vita comparasset, sub extrema tamen, totus in hoc unico fuit, ut paratissimus vocanti Domino fidelis revera servus & prudens occurreret. Ita munitus denique omnibus, ex more sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Sacramentis, placidissimè decessit, ingenti sui relicto desiderio, maximo non solum Mariæbergensium, sed suorum Weingartensium luctu, quibus consulere nunquam desijt, & per calamitatem belli Sueco Germanici, plures benignè complexus, paternè fovit & aluit, ornamentum utriusque Cænobij, imo Ordinis universi sempiternum. Mariemontani Parenti optimo sequens Epitaphium posuere:

Præfuit sanctissimè non minus quam religiosissimè,

Sanctissimè vita excedit.

Epitaphium,

Anno Christi M. DC. XL. XX. Matij Matthias Reverendissimus Dominus Abbas XXXV. Monasterij S. MARIE de Monte, postulatus ex Monasterio Weingartensi, qui Monasterium hoc partim restauravit, partim de novo reedificavit, pluribusque prædij: Vinetis & provenibus auxit: eaque propter meritissimo, ALTER FUNDATOR audit. Præfuit autem Administrator annos sex, Abbas vero viginti quatuor,

Corpus post aliquot annos incorruptum.

Ex lamina stanni feretro & tumbe imposita. Habuit fratres germanos duos, alterum Oeconomum, & Priorem Casareensem, alterum Joannem Abbatem Ochsenhulsanum, utrumque, fratris minimè dissimilem. Cæterum memorabile valdè, Matthiæ post aliquot annos corpus, repertum non solum incorruptum, sed barbam,

quam ante obitum habebat, candore niveam, juvenili flavedine commutatam, haud dubio indicio Angelici animi, corpus Virgineum olim inhabitantis, atque ob hoc ipsum, tanto post incorruptum, exemplo nostrate in primis memorando. *Ex monim, Weing. Mariæberg. oculatisque testibus.*

Ipsò anno 1640. die 23. Decemb. moritur Ven. Vir P. Wenceslaus Assulus Monachus Cladubriensis Cænobij DEIPARÆ sacri, qui tentatione olim victus cum inde se surripere vellet, ab ipsa DEIPARÆ retentus, religiosissimam deinceps vitam duxit, & cum grandi aliquando statua. B. M. V. è sublimi prolapsus prodigiosè servatus fuit. *Ex monim. ejusdem Cænobij.*

IESU CHRISTI ANNU S. M. DC. XLI. Sancti Patris Benedicti. M. C. LXI.

NE absque purpurâ Sanguinis toties Cœlis in Ordine nostro commendatâ etiam postrema hæc nostra ætas, DEO, & Angelis, & hominibus spectaculum esset, in arenam & seenam hoc annò prodij sanctæ memoriæ, insignis Christi Athleta P. F. Ambrosius Barlo Congregationis nostræ Anglicanæ Presbyter Monachus. Is Anglus patria, hanc pro Christo juvenili ætate deserens, Monachû Duaci, in Monasterio Sancti Gregorij profectus est. Inde non minus quaesitâ denuo & repetitâ, quam relicta olim patriâ gloriosus, fidei propagandæ & propugnandæ Zelo æstuantissimus, ut illam & concives Christo lucraretur, ingentia pericula subire, labores perferre, molestias tolerare in præcipuis habuit: quin & suum denique cum vita Sanguinem, Christo pro patria, imò pro hostibus æque atque amicis offerre gestijt, & generosè obtulit, post sanctam vitam, & diurnos viginti quatuor. annorum labores in excolenda Domini Vineæ exanthlatis, copiosissime animarum fructum DEO oblatû, pro defensione sanctæ Rom. & Apostolicæ Fidei, hoc ipsò anno, quarto Iduum Septembris Lancastræ Martyrio consummatus, ætatis suæ quinquagesimo quinto, professionis suæ 25. Sacerdotij vigesimo quarto. *Ex litteris ad me datis Rev. D. P. F. Clementis Reineri ejusdem Congregationis meritissimi Generalis, &c.*

Ven. Ambrosius Barlo Anglus.

Vir Apostolicus.

Martyrio coronatur.

Sed

Sed & cœlestis in terris Cœlestina
nostra familia lucidissimum hoc ipso
anno cœlis Sydus transmisit sanctæ
memoriæ Petrus Santutium ex Man-
fredonia, in Apulia plana nunc Capita-
neata, virum planè incomparabilem,
quippe qui vitæ asperitate, orationis ac
meditationis assiduitate, virtutum om-
nium ornatu, rebus præclare gestis,
muneribus in Ordine laudabiliter obi-
tis, charitate in proximos, mirabili er-
ga DEUM confidentia & affectu, cœle-
stibus visionibus & revelationibus, vir-
tute eiiciens cacodæmones, diverso-
rum & gravissimorum curatione mor-
borum, Spiritu Prophetiæ, meritorum
aliorum & diversissimorum gratia, eti-
am postquam vita defunctus illatus est
tumulo, & provinciam ac regionem
circumpositam infinitis demeruerit
meritis, & Ordinem universum insigni-
ter exornaverit. Ejus vitam descrip-
sit prolixè ejusdem sacrae Reformatio-
nis scriptor insignis, typis Bononiæ ex-
pressam anno Christi 1648. *Ex R. P.
Philippo Malabayla, &c.*

Sed & tertium ex Ordine Sydus hoc
ipso anno ambitiosius sibi exambiens
digna ambitione cœlum, terris, & fœ-
cundissimo Sanctorum, etiam postre-
ma & perditissima ætate nostra, Gallia-
rum Regno, merenti abstulit, sanctif-
simæ memoriæ Dominan, Cathari-
nam de Roquelora (de cujus conver-
sione supra) Ducis præstantissimi & Ca-
strorum Regiorum prætoris Marefcal-
li filiam: de cujus vitæ fine, ita sanctus
vitæ scriptor, cum mirâ ejusdem ad fa-
ciliam Calvariæ nostræ iustitiam vocatio-
nè descripsisset: Tandem, inquit, multis
aucta virtutum insignibus, clariorque San-
ctitate, quam stemmate, ardenti febre cor-
repta, multoque astu diu tusta, gangrena
corporeulo tabido exitium afferente paulo
post conficiendam, & ad immortalia trans-
ferendam intelligens, miranda virinum
omnium exempla, non aliter quam sol, qui
quo occasus instat propius, eo copiosiori luce
splendet, edidit, maxime vero humilitatis,
rerum omnium abdicationis, penitentiæ,
patientiæ, vehementissimæque in Christum
Dominum, Matremque ejus integerrimam,
dilectionis: solitaque dicere: Nunquam
ad DEUM egrè & renitenti mente profi-
ciscendum, sed expedite, alacriter, ingenuè.
Nullum remedium quantumvis acerbum
sensibusque adversum respuebat, porrectum-

que semel pharmacum in ultimis constitu-
te, vel guttulam aquæ sorbere impotenti,
cum in honorem felis & acetæ, quo sacrum
Christi Domini os in Cruce madus, haurien-
dum sibi intellexisset, data manu avidissi-
mè feces ipsas deglutivit. Ejus una vox,
cum præcutis forficum novacularumque
ictibus caro ipsa crebrius dissecta, lachry-
mas ab ipsis spectantibus ciceret & horrore:
Sit adorandum Nomen IESU, Sanctæque
Matris MARIE benedictum! Subdens:
Tu nosti, Sponsæ amantissime, me ipsam to-
tam tibi tradidisse, nec ad modicum, prop-
ter immensum amorem tuum, sed quod-
cunque, quantumque visum fuerit, aman-
tissima bonitati DEI mei, & Domini mei,
Propitius esto peccatrici animæ, sed tu in
æternum Christe IESU! Ardentiori fe-
bris astu ac igne depasta, inter ipsos acutis-
simos dolores, ad ipsam proximæ mortis
objectam tetram imaginem, immota pace
fruens, hac una cogitatione trijudicare ani-
mum dicebat, nimirum, SE BENEDI-
CTINAM MORIC ALVARIÆ
ALUMNAM, sacratissimæ Virginis, ad
Crucem morientis filij stantis, filiam, in-
dignissimam licet, sed suam, sed Et prorsus
addictam. Denique Verba ejus novis-
sima hæc fuere: *Offero tibi Domine IE-
SU quos tolero exiguos dolores, in unione
acerbissimorum cruciatuum à Te agno inno-
cente, propter me multis criminibus ream,
exantiaorum, atque hac dicens expiravit,
anno Christi, 1641. Ita Præfatus author.*

Sed & altera hoc ipso anno à Benedi-
ctinis, verè Benedictis Calvariæ al-
luminis, Christum sese in vestigio se-
quutam, verè crucis bajulam, verè cru-
cifixam, quotidiano Vitæ exemplo
comprobans, agonem suum feliciter
consummavit, sanctæ memoriæ Mater
Ludovica à Sancto Placido, Virginal-
em pudicitiam, vitæ rigidioris incle-
menti austeritate, tanta sensuum mor-
tificatione, tanto suimet ipsius odio eu-
stodivit, vallavitque, ut non mortifica-
ta, sed verè mortua dici posset, incre-
dibili penitentiæ Vitæ severitate & fe-
ritate semet ipsam tractans & confici-
ens, longo, quotidianoque Martyrio,
sese Numini immolans: cujus ab obitu
Virgineum corpus, totum tabo ex hor-
rendo flagellorum usu diffluens reper-
tum, invicti animi Generositate, cum
summa omnium admiratione, mani-
festo comprobavit. *Ex R. P. Amando
Tribout.*

Ejus resig-
natioBenedicti-
na non
gaudet.Ludovica à
Placido.

Henricus
Bursfel-
densium
Præses Ge-
neralis.

Eodem anno meritissimus de Ordine & Congregatione in primis Bursfeldensi magno bonorum omnium luctu extinguitur Henricus Spichernagel Congregationis ejusdem lectissimus Præses, celeberrimi Monasterij S. Pantaleonis Coloniae Abbas meritissimus, multorum scriptorū laudibus eximie celebratus, ob egregias animi & corporis dotes nemini non amore dignus vius & admiratione atque veneratione. Fuit hic ferventissimus disciplinae Monasticae assertor & promotor, ipsius exemplar omnibus omnium virtutum, factus; laborum omnium etiam in gravi senio patientissimus, cum ipsum Reformationis gratia, nec senium retardaret, neque ulla itinerum vel temporum difficultas, verè fulcrum singulare & ornamentum Ordinis suo tempore habitus; id consequutus, ut etiam à morte nomen ejus sit in omnium ore & benedictione. Curis confectus & laboribus requievit in Domino 3. Maij, anno Christi 1641. ætatis suæ 76. *Ex Monumentis ejusdem Cenobij & communis adm. Reverendi P. Antonij Erckelens de nobis meritissimi.*

Ornamentum
Ordinis.

Henricus
Abbas Tui-
ij.

Quo ipso etiam anno vita excessit, non minor industria ac Zelo Monastico Reverendissimus Henricus Gysenius S. Hereberti in Tuitio prope Coloniā Abbas, Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, & Professor in Universitate Coloniensi, pro eximijs vitæ meritis ad Abbatialem evehctus dignitatem, quæ se dignissimum probavit; quem magna & laudabilia meditantem vix quinque exactis in regimine annis, magnæ suorum expectationi bonum Numen præripuit, plurimum à bonis omnibus deploratum. *Ex monumentis ejusdem Cenobij.*

IESU CHRISTI ANNUM S. M. DC. XLII.
Sancti Patris Benedicti. M. C. LXII.

Iterum triumphanti in cœlis Ecclesiæ Generosissimus ex Ordine Benedictino miles & Heros, vexillum gloriae cum laurea Martyrij infert, digno cœlitum plausu exceptus. Is fuit Venerabilis P. F. Albanus Roe, qui eodem DIE amore, quo patriam juvenis reliquit, eodem, quò totum se Christo in Ordine consecrans, quartum de missione Apostolica Votū edidit, eodemmet ipso patriam repetijt, ut vel san-

Albanus
Roe Con-
greg. Angl.

guine proprio, post ingentes labores & pericula, eamdem Christo lucraretur. De ipso sic Reverendissimus Dominus P. F. Clemens Reinerus Congregationis Anglicanæ Præses Generalis, felicis nuncio Ordinem, & Christianum Orbem vulgati stylo litteris beans & accendens: *Benedictus sit, inquit, Gloriosus Rex Martyrum IESUS Christus, pro cuius Fidei defensione hoc anno currentis 1642, die 31. Januarij, Londini Martyrium, Generoso, alacri, & excelso animo subiit. Reverendus P. F. Albanus Roe Congregationis Anglicanæ Ordinis S. B E N E D I C T I Presbyter & Monachus Anglus in Monasterio S. Laurentij de D E I custodia, vulgo dielewart, Diœcesis, Tullenis professus, ætatis suæ anno circiter sexagesimo. Causa condemnationis fuit, synœra professio Fidei Catholice Apostolice Romane, sanctio Sacerdotalis, & constans exercitium illius, per plurimos annos, in solatium Catholicorum dicti Regni, &c. Tenor vero sententiæ, sicut mos est in Anglia, quoties morti proditores adjudicantur, eum serunt sensim: ut condemnatus vimine ærate majore traha impolit à post caudam equinam, per sordidas, asperas, & inæquales plateas, ignominiosè ad locum supplicij raptus, in majorem cruciatum sub patibulo (pro facinorosisiorum & insanium hominū justis supplicijs præparato) semistranguletur laqueo: deinde ut redeuntis ad se ampuentur virilia, & igne comburantur. Tunc ut caliro aperiantur venter, ac erutis illis, etiam cor & viscera spiranti adhuc, ac reluctanti manu carnificis evellantur. & in ignem justa positum projiciantur. Denique ut reliquum corpus, in quatuor partes dissectum, & elixum, ad varias civitatis portas, in demortui ac confanguineorum perpetuam ignominiam suspendantur, &c. Ita citatus Clemens Reinerus noster, & nos in Annalibus Benedicti. Addit autem in suis ad nos, cum relatione hæc, datis, de alijs nonnullis nostri Ordinis viris, eamdem sententiam passis, etiam ad executionem necdum deducta sit, ita inter alia tam Albani gloriosum agonem, quam reliquorum è nostris expectationem describens: *Accipe, & una mecum oculis præ gaudio lachrymantibus, intueri hunc speciosum botrum, quem vinea Anglo-Benedictina produxit, ubertorem vindemiam, imo desideratam postquam persecutionis fervor exteros ramos equè decoxerit, mox datura: nam ex nunc plures sunt conjecti in carceres, ex**

Vir Apol-
luc.

Sententiam
mortu ex-
cipit.

Plures ex-
pccant
imo dese-
rant can-
dem sen-
tentiam.

qui-